

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/187/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118211533
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118211533.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: E. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. J. XX, XXX XX G. zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 511,35 eura s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 511,35 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 4.11.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 6.10.2018 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 511,35 eura s prísl. a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o úvere č. 4246119311 z 13.4.2011 v Obchodných podmienkach v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 5.6 v znení: „Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzovníka poplatkov, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že

„uzavrela so žalovanou bankou dňa 13.4.2011 Zmluvu o úvere č. 4246119311, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2 000 eur, ktorý sa zaviazala žalovanej zaplatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 62,29 eura, s konečnou splatnosťou úveru 13.4.2016. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 24,5 %, RPMN vo výške 26,41 % a priemerná RPMN vo výške 20,04 %. Namietla, že uzavretá zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ), a to - druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ),- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ),- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Poukázala na to, že zmluva o úvere č. 4246119311, z 13.4.2011 neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 26,41 %. Hodnota RPMN sa vypočítava

zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 31,91 %. V zmluve o úvere č. 4246119311, z 13.4.2011 je tiež uvedená nesprávne celková výška nákladov 1 473,81 eura. Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 3 737,40 eura (62,29 eura x 60) a výškou poskytnutého úveru (2 000 eur). Skutočná celková výška nákladov je preto správne 1 737,40 eura (3 737,40 eura - 2 000 eur = 1 737,40 eura). Považuje preto s odkazom na ustanovenie § 11 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jej platbami, t.j. 2 511,35 eura a výškou úveru 2 000 eur, teda 511,35 eura. O tom, že sa žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatila dozvedela od združenia, o čom prehlásenie, z 27.4.2018, predložila.

Poukázala ďalej na to, že Zmluva o úvere č. 4246119311, z 13.4.2011 obsahuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku, v Obchodných podmienkach, v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jej platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na jej vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ňou a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

2. Vo vyjadrení z 21.11.2018 žalovaná banka vzniesla námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že uplynula ako subjektívna, tak aj objektívna premlčacia lehota. Subjektívna premlčacia doba začala podľa nej plynúť dňom, kedy žalobkyňa uhradila banke poslednú splátku úveru a tým splatila predčasne celý dlh a to 26.4.2012., pričom spochybnila prehlásenie o tom, že sa žalobkyňa až dňom 27.4.2018 dozvedela o údajnom bezdôvodnom obohatení. Žalovaná banka poukázala aj na absenciu naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo už neexistuje žiadne jej právo, ktoré by bolo ohrozené. Vyvrátila aj tvrdenie žalobkyne o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia / Klára Bíróová. Uviedla ďalej, že druh úveru vyplýva z označenia v zmluve a žalobkyňa pri výpočte RPMN vychádzala z internetovej nezáväznej kalkulačky portálu sme.sk, ktorá nezohľadňuje novelizáciu právnych predpisov, pričom k zmene výpočtu RPMN došlo od 1.1.2016 novelou zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázala ďalej na to, že žalobkyňa dobrovoľne požiadala o poistenie úveru.

3. Vo vyjadrení zo dňa 2.5.2019 žalovaná banka v zmysle predbežného právneho názoru súdu ohľadom skúmania bonity žalobkyne uviedla, že skúmala bonitu žalobkyne a dopytovala sa žalobkyne, pričom žalobkyňa deklarovala rodinný stav vydatá, počet vyživovaných povinností 1, typ príjmu: zamestnanec, zamestnaný od 1.2.2010 na dobu neurčitú s výškou čistého mesačného príjmu 290 eur a čistého príjmu domácnosti vo výške 1.100 eur. Žalovaná zisťovala aj výšku deklarovaných výdavkov žalobkyne, ktoré tvrdila vo výške 180 eur a to overením v úverovom registri. V čase posudzovania úveru mala žalobkyňa 1 existujúci spotrebný úver v Poštovej banke so splátkou 61,29 eur a 2 existujúce, ale nečerpané kreditné karty v iných finančných inštitúciách. Finančná analýza v čase poskytnutia úveru Dostupná pôžička vo výške 2.000 eur s dĺžkou splácania 60 mesiacov a mesačnou splátkou 62,29 eura bola vyhovujúca. Ohľadom poistenia úveru uviedla, že poistenie splátok spotrebiteľských úverov nemala žalovaná banka nikdy ako povinnú podmienku poskytnutia úveru a bolo vždy na rozhodnutí žiadateľa o spotrebiteľský úver, či splnil podmienky pre vznik poistenia. Na poistenie neboli naviazané žiadne výhody k úveru. V roku 2011, kedy žalobkyňa mala poskytnutý úver, banka nezapočítavala poistenie do výpočtu RPMN. Na pošte podpísala klientka návrh zmluvy po doplnení parametrov schváleného úveru aj s poistením a zmluva bola následne po podpise žalovanej banky zasielaná žalobkyňi spolu so zmluvou o poistení a základnou informáciou o poistení. Klienti dostávali pri poistení splátok základné informácie k poisteniu a Všeobecné obchodné podmienky. Ustanovenia k poisteniu boli uvedené vo Obchodných podmienkach pre Dostupnú pôžičku a šikovnú rezervu.

Žalobkyňa uzavrela v banke nasledovné úvery: dňa 7.6.2010 vo výške 2.000 eur s poistením splátok, dňa 23.8.2011 vo výške 2.000 eur s poistením splátok, dňa 20.1.2012 vo výške 3.500 eur s poistením

splátok, 26.4.2012 vo výške 6.600 eur s poistením splátok a predmetný úver vo výške 2.000 eur s poistením splátok.

Ohľadom tvrdenia žalobkyne o tom, že je potrebné v danom prípade aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu, poukázala banka na to, že nebol žiadnym spôsobom preukázaný jej úmysel sa na úkor žalobkyne obohatiť.

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 20.5.2019 č.k. 19Csp/187/2018-171 súd rozhodol tak, že „I. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 511,35 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 4.11.2018 do zaplatenia z a m i e t a .

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 4246119311 z 13.4.2011 v Obchodných podmienkach v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 5.6 v znení:

„Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzovníka poplatkov, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .,

s tým, že zamietavý výrok odôvodnil vznesenou námietkou premlčania, kedy nezistil v konaní na strane žalobkyne ako bežnej sporiteľky a na strane konania banky voči nej také konkrétne okolnosti, ktoré by poukazovali až na nepriamy úmysel banky sa na jej úkor obohatiť, a teda považoval tento nárok za premlčaný.“

5. Proti tomuto rozhodnutiu čo do výroku pod I. podala odvolanie žalobkyňa a následkom tohto uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.1.2020 č.k. 22Co/107/2019-241 bolo zastavené odvolacie konanie vo vzťahu k odvolaniu žalovaného, zrušený rozsudok súdu vo výrokoch I,II v rozsahu zrušenia vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie s právnym názorom vysloveným v bode 21. - 25. predmetného rozhodnutia, v ktorom odvolací súd pripomenul, že pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, je začiatok subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvedel o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva. Vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a o tom, kto ho získal, musí byť skutočná a nielen predpokladaná, pričom nie je rozhodujúce ani to, či sa oprávnený o svojom práve nedozvedel vlastným zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti.

Pokiaľ ide o 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, odvolací súd poukazuje na písomné pripomienky Komisie EÚ k návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného tunajším súdom vo veci Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19, podľa ktorých článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať v tom zmysle, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením spotrebiteľa na základe nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie objektívnej premlčacej doby desať rokov od momentu, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa.

Úlohou súdu prvej inštancie bude:

- priznať princípu ochrany slabšej zmluvnej strany právnou silu ústavného princípu
- zaoberať sa nepriamym úmyslom žalovaného nadobudnúť od žalobkyne predmetné úroky (vedel, že spotrebiteľovi predkladá zmluvu, ktorá neobsahuje všetky podstatné náležitosti, v dôsledku absencie ktorých bude považovaný úver za bezúročný a bez poplatkov a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozumený), a teda vytvoriť najmä pre žalovaného priestor na procesnú obranu,
- umožniť stranám procesné práva v súvislosti s názorom odvolacieho súdu na začiatok plynutia premlčacej doby, posúdiť subjektívnu premlčaciu dobu od momentu, kedy sa žalobkyňa dozvedela o relevantných skutkových okolnostiach pre podanie žaloby, a teda o skutočnej, nie predpokladanej vedomosti o skutku z porušenia práva. Bude dôležité vytvoriť procesný priestor aj pre procesnú obranu žalovaného k tvrdeniu žalobkyne a predloženým dôkazom.

6. Strany sporu po tomto rozhodnutí zotrvali na svojich stanoviskách a ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nepredložili.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením listinných dôkazov: zmluva o úvere Dostupná pôžička zo dňa 13.4.2011, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, výpis z účtu, prehlásenie HOOS z 27.4.2018, vyjadrenie žalovaného z 21.11.2018 a k nemu pripojený Sadzobník poplatkov účinných od 7.3.2011 a Obchodné podmienky účinné k 15.10.2010 a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 13.4.2011 uzavrela Poštová banka, a. s. ako dodávateľ spotrebiteľských úverov so žalovanou ako spotrebiteľkou zmluvu o úvere Dostupná pôžička, pričom podľa bodu 2 tejto zmluvy nazvanej Žiadosť o poskytnutie úveru a Žiadosť o zriadenie osobného účtu požadovaná maximálna výška úveru bola krížikom označená 2.000 eur, minimálna doba splácania bola krížikom označená 60 mesiacov. V tomto bode je aj uvedené, že žalovaná žiada o poistenie schopnosti splácať úver a vyhlasuje, že spĺňa podmienky na vznik zvoleného súboru poistenia uvedeného v bode 11.5 Obchodných podmienok pre úver - Dostupná pôžička - Šikovná rezerva, pričom krížikom označila, že žiada o základný súbor a spĺňa podmienky.

9. Podľa časti 3 formulára nazvanej Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia uzavreli týmito strany Zmluvu č. 4248119311 na výšku úveru 2.000 eur s mesačnou splátkou 62,29 eura s tým, že celková výška nákladov predstavuje 1.473,81 eura. Dátum konečnej splatnosti je stanovený 13.4.2018, dátum prvej platby do 13.5.2011, úverová sadzba 24,5 %. Poistenie uvedené ako základný súbor poistenia, počet mesačných splátok je stanovený vo výške 60, priemerná RPMN 20,04 %, RPMN banky 20,41 %.

10. Podľa bodu 3.2., formulárovej zmluvy, právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, oboznámením o RPMN, oznámením o úverových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlásil, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička.

11. Súčasťou zmluvy mali byť aj Obchodné podmienky platné od 15.10.2010, ktoré nie sú žalobkyňou podpísané.

12. Podľa prehľadu o úvere žalobkyňa splácala predmetný úver splátkami, pričom dňa 26.4.2012 uhradila 1.763,87 eura, čím predčasne vyplatila predmetný úver.

13. Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 27.4.2018 značka H 184/18 sa na nich obrátila žalobkyňa so žiadosťou, aby jej poradili s predmetným úverom. Pri telefonickom kontakte v marci 2018 ju informovali, že je potrebné zabezpečiť podklady k zmluve o úvere a to prehľad platieb, resp. výpis z účtu. Na osobnom stretnutí 20.4.2018 im predložila zmluvu o úvere a výpis z účtu, pričom po posúdení zmluvy ju informovali, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a taktiež obsahuje nepriateľné zmluvné podmienky. Informovali ju, že ak jej veriteľ poskytol úver vo výške 2.000 eura a uhradila 2.511,35 eura, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane banky.

14. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že „predmetná pôžička bola prvou pôžičkou, ktorú od banky brala, bola oslovená pracovníčkou Poštovej banky na pošte. Oni v tom čase oslovovali pomaly každého, kto k nim prišiel s ponukou na pôžičku. V tom čase mala už úvery od nebankových subjektov Providentu, Pohotovosti a Quatro, ale keďže človek stále potrebuje peniaze, tak jednoducho reagovala na túto ponuku s tým, že vypísala len tú časť formulára, ktorá je vypísaná tlačeným písmom, to je tá prvá časť, ešte jej bolo povedané tou pani, že môže žiadať max. do výšky 2.000 eur, takže om označila krížikom 2.000 eur s tým, že sa jej pýtala, akú chce splátku. Chcela splátku čo najnižšiu, tak to dali na tých 60 mesiacov.

Bola prekvapená vôbec, že jej potom prišla schválená pôžička, pretože uviedla tie údaje, ktoré boli pravdivé a to čistý mesačný príjem 290 eur., čistý mesačný príjem domácnosti 1.100 eur je uvedený preto, že doňho zarátala aj čistý príjem manžela, ktorý pracoval v zahraničí. Mesačné splátky ďalších pôžičiek boli vo výške 180 eur, to sú spomínané nebankovky. Nijaké údaje neboli od nej žiadané, ani nepredkladala žiadne potvrdenia o výške príjmu. V tom čase mala v Poštovej banke účet, čiže Poštová banka vedela o jej príjmoch, pretože jej chodila výplata na účet. To, čo je uvedené vo formulári pod bodom 3, prišlo až s podpísanou zmluvou. Vtedy sa prvýkrát dozvedela aj výške mesačnej splátky, aj tie ostatné údaje. Obchodné podmienky jej predložené neboli pred podpisom tohto formulára, ani jej neboli vysvetlené. Čo sa týka poistenia, krížikom označila, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver,

v podstate to bola podmienka pre poskytnutie úveru, bez tohto by jej žiaden úver neboli dali. Poistná zmluva s ňou uzavretá nebola. Pôžička bola uhradená tzv. konsolidáciou, keďže potom požiadala o ďalšiu pôžičku. Do HOOSU išla niekedy v roku 2015 a to hlavne s nebankovkami Provident a pod., kde mala viacero zmlúv. Najprv riešili nebankovky, potom následne prišlo aj na banky, kde jej bolo oznámené, že ani banka neuzatvárala riadne zmluvy s klientmi, preto si dala preveriť aj tieto bankové zmluvy. Banky začala s HOOSom riešiť niekedy v roku 2017 a oznámenie o tom, že tieto zmluvy neboli v poriadku jej prišlo v roku 2018. Mala som v priebehu jedného roka uzavreté s Poštovou bankou 3 zmluvy. Táto, ktorá bola predmetom žaloby vo veci 11Csp/187/2018 a ešte jeden úver. Všetky tieto 3 boli skonsolidované v apríli v roku 2012. Tá úverová zmluva, ktorou boli skonsolidované predchádzajúce zmluvy, tak táto ešte na súde napadnutá nebola“.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

16. Predmetom konania sú nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné na uvedenú právnu vec aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ZoSÚ), ako aj ustanovenia §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) poskytujúce ochranu spotrebiteľovi pri uzavretí spotrebiteľských zmlúv, pričom súd poukazuje na to, že podľa OZ posudzuje všetky nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy.

17. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 107 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (subjektívna lehota)

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota)

19. Súd považuje úver za bezúročný a bezpoplatkov len z dôvodu, že je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľky podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, pretože banka nepreukázala dobrovoľnosť uzavretia poistnej zmluvy. Pokiaľ je vo formulárovej žiadosti uvedený text, ktorý umožňuje len krížikom v kolonke základný súbor poistenia a rozšírený súbor poistenia si vybrať medzi týmito dvomi možnosťami s tým, že text vyslovene uvádza: „Žiadam o poistenie..., nie je možné usudzovať inak, než, že poistenie nebolo slobodným a vážnym rozhodnutím spotrebiteľky, ale nutnosťou a bežnou praxou pri uzatváraní zmlúv.

Súdu v tomto kontexte nie je zrejmé a zrozumiteľné z obsahu tohto dojednania, či vôbec došlo k uzavretiu platnej poistnej zmluvy. Právnický zložitým konštrukciám poistenia úverov nemôže bežný spotrebiteľ rozumieť., okrem iného ak úverový produkt sa nazýva „dostupná pôžička“, nie je zrejmé a zrozumiteľné, prečo banka pristupovala pri uzatváraní takýchto zmlúv prostredníctvom jednotného formulára a opak tohto nepreukázala ani netvrdila.

20. Súd teda deklaruje, že v danom prípade žalobkyňa preplatila úver o istinu sumou, ktorú žiada vydať.

21. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania súd poukazuje na právny záver odvolacieho súdu o tom, že pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, je pre začiatok subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvedel o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva. Vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a o tom, kto ho získal, musí byť skutočná a nielen predpokladaná, pričom nie je rozhodujúce ani to, či sa oprávnený o svojom práve nedozvedel vlastným zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti.

22. Pokiaľ ide o 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, odvolací súd poukazuje na písomné pripomienky Komisie EÚ k návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného tunajším súdom vo veci Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19, podľa ktorých článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/

EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať v tom zmysle, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením spotrebiteľa na základe nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie objektívnej premlčacej doby desať rokov od momentu, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa.

23. Keďže sú dané dôvody na aplikáciu tejto premlčacej lehoty a premlčania lehota bola v danom prípade dodržaná., súd žalobe vyhovel aj vo výroku, ktorý pôvodne zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Súd ustalaňuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).